U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 1**, se sídlem Ovocný trh 587, Praha 1, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2017, č. j. 8 A 32/2017 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem. Nezákonný zásah spatřuje v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 1 na rok 2015. Kasační stížnost podal opakovaně poté, kdy jeho předchozí kasační stížnosti proti témuž rozhodnutí městského soudu byly Nejvyšším správním soudem odmítnuty (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2017, č. j. 6 As 101/2017 - 13, které nabylo právní moci dne 2. 5. 2017, a usnesení téhož soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 2 As 311/2017 - 15, které nabylo právní moci dne 2. 10. 2017).

[2] Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno tzv. fikcí v pátek dne 24. 2. 2017 (viz § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc). Nyní posuzovaná kasační stížnost byla doručena osobně na podatelnu městského soudu dne 18. 9. 2017.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího

správního soudu; lhůta pro její podání je zachována, byla-li podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[4] Lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula v pátek dne 10. 3. 2017. Stěžovatel kasační stížnost podal až dne 18. 9. 2017, tedy již po uplynutí lhůty pro její podání. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost z důvodu opožděnosti v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl. V daném kontextu pak nebylo zapotřebí rozhodovat o žádostech o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti.

[5] Stěžovatel navíc v poslední době zachází ve svých podáních tak daleko, že se vůči příslušným soudcům nezdráhá použití hrubě urážlivého jazyka. V tomto ohledu má Nejvyšší správní soud za to, že použitá argumentace přesáhla meze běžné kritiky, a dosáhla úrovně pohrdání soudem, za které může soud uložit pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč (§ 44 s. ř. s.). Popsané chování nadto svědčí o zneužití práva podat kasační stížnost ze strany stěžovatele (srov. v podstatě shodnou argumentaci v rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva *Řehák proti České republice*, rozhodnutí o nepřijatelnosti ze dne 18. 5. 2004, stížnost č. 67208/01).

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 8. listopadu 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu